

Matematyczne Metody Fizyki I

Wykład 8

Zmiana bazy i transformacje podobieństwa

Macierz przejścia pomiędzy dwoma bazami $\{\vec{e}_i\}$ i $\{\vec{e}'_i\}$ zdefiniowaliśmy przez:

$$\vec{e}'_i = \sum_{j=1}^n c_{ji} \vec{e}_j \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{C} = \mathbf{E}^{-1} \mathbf{E}'$$

Natomiast transformacje współrzędnych dowolnego wektora przy zmianie bazy mają wówczas postać:

$$x_j = \sum_{i=1}^n x'_i c_{ji} \quad \Leftrightarrow \quad \vec{x} = \mathbf{C} \vec{x}'$$

Znajdziemy teraz prawa transformacyjne dla macierzy reprezentujących operatory liniowe przy zmianie bazy. Równanie operatorowe $y = \mathcal{A}x$ można zapisać jako równanie macierzowe w każdej z baz $\vec{y} = \mathbf{A} \vec{x}$ oraz $\vec{y}' = \mathbf{A}' \vec{x}'$

Korzystając ze związków określających transformacje współrzędnych wektorów mamy:

$$\mathbf{C} \vec{y}' = \mathbf{A} \mathbf{C} \vec{x}' \quad \Rightarrow \quad \vec{y}' = \mathbf{C}^{-1} \mathbf{A} \mathbf{C} \vec{x}'$$

Relację pomiędzy macierzami \mathbf{A} i \mathbf{A}' określoną przez $\mathbf{A}' = \mathbf{C}^{-1} \mathbf{A} \mathbf{C}$ nazywamy **transformacją podobieństwa**. O macierzach \mathbf{A} i \mathbf{A}' mówimy, że są **podobne**.

Uwaga: Macierze podobne reprezentują ten sam operator liniowy \mathcal{A} w różnych bazach. dlatego wszystkie własności operatora niezależne od bazy posiadają też macierze \mathbf{A} i \mathbf{A}' .

Własności macierzy podobnych

Ogólne własności transformacji podobieństwa $\mathbf{A}' = \mathbf{S}^{-1}\mathbf{A}\mathbf{S}$

■ $\mathbf{A} = \mathbf{I} \Rightarrow \mathbf{A}' = \mathbf{I}$ **D:** $\mathbf{A}' = \mathbf{S}^{-1}\mathbf{I}\mathbf{S} = \mathbf{S}^{-1}\mathbf{S} = \mathbf{I}$

■ $\det \mathbf{A} = \det \mathbf{A}'$

D: $\det \mathbf{A}' = \det (\mathbf{S}^{-1}\mathbf{A}\mathbf{S}) = \det \mathbf{S}^{-1} \det \mathbf{A} \det \mathbf{S} = \det \mathbf{A} \det (\mathbf{S}^{-1}\mathbf{S}) = \det \mathbf{A}$

■ $\text{Tr } \mathbf{A} = \text{Tr } \mathbf{A}'$

D: $\text{Tr } \mathbf{A}' = \sum_i A'_{ii} = \sum_{i,j,k} (\mathbf{S}^{-1})_{ij} A_{jk} S_{ki} = \sum_{i,j,k} S_{ki} (\mathbf{S}^{-1})_{ij} A_{jk} = \sum_{j,k} \delta_{kj} A_{jk} = \sum_j A_{jj} = \text{Tr } \mathbf{A}$

W przypadku gdy \mathbf{S} jest macierzą unitarną, tzn. $\mathbf{S}^{-1} = \mathbf{S}^\dagger$ wtedy: $\mathbf{A}' = \mathbf{S}^{-1}\mathbf{A}\mathbf{S} = \mathbf{S}^\dagger\mathbf{A}\mathbf{S}$

Transformacje unitarne przekształcają bazy ortonormalne w bazy ortonormalne:

$$\langle \vec{e}'_i | \vec{e}'_j \rangle = \left\langle \sum_k S_{ki} \vec{e}_k \middle| \sum_r S_{rj} \vec{e}_r \right\rangle = \sum_k S_{ki}^* \sum_r S_{rj} \langle \vec{e}_k | \vec{e}_r \rangle = \sum_k S_{ki}^* \sum_r S_{rj} \delta_{kr} = \sum_k S_{ki}^* S_{kj} = (\mathbf{S}^\dagger \mathbf{S})_{ij} = \delta_{ij}$$

Dla transformacji unitarnych mamy:

■ $\mathbf{A}^\dagger = \pm \mathbf{A} \Rightarrow (\mathbf{A}')^\dagger = (\mathbf{S}^\dagger \mathbf{A} \mathbf{S})^\dagger = \mathbf{S}^\dagger \mathbf{A}^\dagger \mathbf{S} = \pm \mathbf{S}^\dagger \mathbf{A} \mathbf{S} = \pm \mathbf{A}'$

■ $\mathbf{A}^\dagger = \mathbf{A}^{-1} \Rightarrow (\mathbf{A}')^\dagger \mathbf{A}' = (\mathbf{S}^\dagger \mathbf{A} \mathbf{S})^\dagger (\mathbf{S}^\dagger \mathbf{A} \mathbf{S}) = \mathbf{S}^\dagger \mathbf{A}^\dagger \mathbf{S} \mathbf{S}^\dagger \mathbf{A} \mathbf{S} = \mathbf{S}^\dagger \mathbf{A}^\dagger \mathbf{A} \mathbf{S} = \mathbf{S}^\dagger \mathbf{I} \mathbf{S} = \mathbf{S}^\dagger \mathbf{S} = \mathbf{I}$

Problem własny

Problemem własnym dla macierzy kwadratowej $A_{n \times n}$ nazywamy znalezienie wielkości skalarnych λ (**wartości własnych**) oraz niezerowych wektorów \vec{x} (**wektorów własnych**) spełniających jednocześnie **równanie własne**: $A\vec{x} = \lambda\vec{x} \Leftrightarrow (A - \lambda I)\vec{x} = 0$

Powyższy układ ma nietrywialne rozwiązania tylko wtedy gdy $\det(A - \lambda I) = 0$

Równanie to nazywamy **równaniem charakterystycznym**. Sam wyznacznik po rozwinięciu jest wielomianem (w. charakterystyczny) $w(\lambda)$ stopnia n z wyrazem wiodącym $(-1)^n \lambda^n$

Dowód: Z definicji wyznacznika mamy:

$$\det(A - \lambda I) = \sum_{i_1, \dots, i_n=1}^n \varepsilon_{i_1 i_2 \dots i_n} (a_{1i_1} - \delta_{1i_1} \lambda) (a_{2i_2} - \delta_{2i_2} \lambda) \dots (a_{ni_n} - \delta_{ni_n} \lambda)$$

Najwyższą potęgę λ otrzymujemy z wyrazu:

$$(a_{11} - \lambda)(a_{22} - \lambda) \dots (a_{nn} - \lambda) = (-1)^n \lambda^n + O(\lambda^{n-1})$$

Twierdzenie: Macierz jest osobliwa wtedy i tylko wtedy gdy ma zerową wartość własną.

$$\det(A - 0I) = 0 \Rightarrow \det A = 0$$

Zbiór wszystkich wartości własnych macierzy A nazywamy **spektrum** i oznaczamy $\sigma(A)$.

Wartości własne i wektory własne

Twierdzenie: Dowolna kombinacja liniowa wektorów własnych macierzy A odpowiadających tej samej wartości własnej λ jest także wektorem własnym macierzy A odpowiadającym tej wartości własnej λ .

D: Niech $\vec{x} = c_1 \vec{x}_1 + c_2 \vec{x}_2 + \dots + c_n \vec{x}_n$ oraz $A\vec{x}_i = \lambda \vec{x}_i$

$$\begin{aligned} A\vec{x} &= A(c_1 \vec{x}_1 + c_2 \vec{x}_2 + \dots + c_n \vec{x}_n) = c_1 A\vec{x}_1 + c_2 A\vec{x}_2 + \dots + c_n A\vec{x}_n = \\ &= c_1 \lambda \vec{x}_1 + c_2 \lambda \vec{x}_2 + \dots + c_n \lambda \vec{x}_n = \lambda (c_1 \vec{x}_1 + c_2 \vec{x}_2 + \dots + c_n \vec{x}_n) = \lambda \vec{x} \end{aligned}$$

W szczególności dowolny wektor własny pomnożony przez stałą różną od zera jest również wektorem własnym odpowiadającym tej samej wartości własnej.

Przykład: Znajdź wartości własne i wektory własne macierzy $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 1 \end{pmatrix}$

$$\det(A - \lambda I) = \begin{vmatrix} 1-\lambda & 2 \\ 2 & 1-\lambda \end{vmatrix} = (1-\lambda)^2 - 4 = \lambda^2 - 2\lambda - 3 = 0$$

a więc mamy dwie wartości własne: $\lambda_1 = -1$ i $\lambda_2 = 3$

wektory własne: $\lambda_1 = -1$: $\begin{pmatrix} 2 & 2 \\ 2 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = 0 \Rightarrow \vec{v}_1 = x_2 \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix}$

$\lambda_2 = 3$: $\begin{pmatrix} -2 & 2 \\ 2 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = 0 \Rightarrow \vec{v}_2 = x_2 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}$

Math
Player

Wartości własne i wektory własne

Przykład: Znajdź wartości własne i wektory własne macierzy $A = \begin{pmatrix} 3 & -5 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}$

$$\det(A - \lambda I) = \begin{vmatrix} 3 - \lambda & -5 \\ 1 & -1 - \lambda \end{vmatrix} = \lambda^2 - 2\lambda + 2 = 0$$

a więc mamy dwie wartości własne: $\lambda_1 = 1 + i$ i $\lambda_2 = 1 - i$

Wektory własne:

$$\lambda_1 = 1 + i: \begin{pmatrix} 2 - i & -5 \\ 1 & -2 - i \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = \mathbf{0} \Rightarrow \begin{cases} (2 - i)x_1 - 5x_2 = 0 \\ x_1 - (2 + i)x_2 = 0 \end{cases}$$

Z każdego z równań otrzymujemy $x_1 = (2 + i)x_2$

A więc wektorem własnym do wartości własnej λ_1 jest $\vec{v}_1 = x_2 \begin{pmatrix} 2 + i \\ 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{6}} \begin{pmatrix} 2 + i \\ 1 \end{pmatrix}$

Podobnie znajdujemy, że wektorem własnym do wartości własnej λ_2 jest:

$$\vec{v}_2 = x_2 \begin{pmatrix} 2 - i \\ 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{6}} \begin{pmatrix} 2 - i \\ 1 \end{pmatrix}$$

Twierdzenie: Jeśli macierz A jest rzeczywista wtedy zespolone wartości własne występują zawsze w parach wzajemnie sprzężonych, tzn. jeśli $\lambda \in \sigma(A) \Rightarrow \lambda^* \in \sigma(A)$

Wartości własne i wektory własne

Przykład: Znajdź wartości własne i wektory własne macierzy $A = \begin{pmatrix} -2 & 2 & -3 \\ 2 & 1 & -6 \\ -1 & -2 & 0 \end{pmatrix}$

$$\det(A - \lambda I) = \begin{vmatrix} -2-\lambda & 2 & -3 \\ 2 & 1-\lambda & -6 \\ -1 & -2 & -\lambda \end{vmatrix} = -\lambda^3 - \lambda^2 + 21\lambda + 45 = (\lambda - 5)(\lambda + 3)^2 = 0$$

a więc mamy trzy wartości własne (w tym jedną podwójną):

$$\lambda_1 = 5, \quad \lambda_2 = -3, \quad \lambda_3 = -3$$

Wektory własne:

$$\lambda_1 = 5: \begin{pmatrix} -7 & 2 & -3 \\ 2 & -4 & -6 \\ -1 & -2 & -5 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \mathbf{0} \Rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \mathbf{0}$$

A więc wektorem własnym do wartości własnej λ_1 jest $\vec{v}_1 = x_3 \begin{pmatrix} -1 \\ -2 \\ 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{6}} \begin{pmatrix} -1 \\ -2 \\ 1 \end{pmatrix}$

$$\lambda_{2,3} = -3: \begin{pmatrix} 1 & 2 & -3 \\ 2 & 4 & -6 \\ -1 & -2 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \mathbf{0} \Rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 2 & -3 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \mathbf{0}$$

co oznacza, że: $x_1 + 2x_2 - 3x_3 = 0$

Wartości własne i wektory własne

Możemy wyrazić x_1 poprzez x_2 i x_3 , przy czym x_2 i x_3 mogą przyjmować dowolne wartości. Niech $x_2=c_2$ i $x_3=c_3$, wówczas możemy napisać:

$$\begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -2c_2 + 3c_3 \\ c_2 \\ c_3 \end{pmatrix} = c_2 \begin{pmatrix} -2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + c_3 \begin{pmatrix} 3 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

Ponieważ c_2 i c_3 są dowolne, możemy najpierw ustalić $c_3 = 0$ i znaleźć jeden wektor własny, a następnie $c_2 = 0$ i znaleźć drugi wektor własny. W rezultacie znajdujemy dwa różne wektory własne do zdegenerowanej wartości własnej $\lambda = -3$:

$$\vec{v}_2 = c_2 \begin{pmatrix} -2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{5}} \begin{pmatrix} -2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \quad \vec{v}_3 = c_3 \begin{pmatrix} 3 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{10}} \begin{pmatrix} 3 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

W tym przykładzie mamy tylko dwie różne wartości własne ale wciąż trzy różne wektory własne.

Uwaga: Jeśli istnieje n różnych wartości własnych, to zawsze będziemy mieli n różnych wektorów własnych. Powtarzające się wartości własne nazywamy **zdegenerowanymi**. Zdegenerowanej wartości własnej może odpowiadać tylko jeden albo więcej różnych wektorów własnych.

Wartości własne i wektory własne

Przykład: Znajdź wartości własne i wektory własne macierzy $A = \begin{pmatrix} 4 & 6 & 6 \\ 1 & 3 & 2 \\ -1 & -5 & -2 \end{pmatrix}$

$$\det(A - \lambda I) = \begin{vmatrix} 4 - \lambda & 6 & 6 \\ 1 & 3 - \lambda & 2 \\ -1 & -5 & -2 - \lambda \end{vmatrix} = -\lambda^3 + 5\lambda^2 - 8\lambda + 4 = (\lambda - 1)(\lambda - 2)^2 = 0$$

a więc mamy trzy wartości własne (w tym jedną podwójną): $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = 2$, $\lambda_3 = 2$

Wektory własne:

$$\lambda_1 = 1: \begin{pmatrix} 3 & 6 & 6 \\ 1 & 2 & 2 \\ -1 & -5 & -3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & 4/3 \\ 0 & 1 & 1/3 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = 0$$

A więc wektorem własnym do wartości własnej λ_1 jest $\vec{v}_1 = c_3 \begin{pmatrix} -4 \\ -1 \\ 3 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{26}} \begin{pmatrix} -4 \\ -1 \\ 3 \end{pmatrix}$

$$\lambda_{2,3} = 2: \begin{pmatrix} 2 & 6 & 6 \\ 1 & 1 & 2 \\ -1 & -5 & -4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & 3/2 \\ 0 & 1 & 1/2 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = 0$$

Math
Player

Rozwiązanie układu zależy od jednego parametru c_3 : $\vec{v}_2 = c_3 \begin{pmatrix} -3 \\ -1 \\ 2 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{14}} \begin{pmatrix} -3 \\ -1 \\ 2 \end{pmatrix}$

A więc mamy tylko dwa różne wektory własne.

Własności wartości własnych

Niech $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ będą wartościami własnymi macierzy \mathbf{A} . Prawdziwe są twierdzenia:

- $\det \mathbf{A} = \lambda_1 \lambda_2 \dots \lambda_n$

D: $w(\lambda) = \det(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}) = (-1)^n (\lambda - \lambda_1)(\lambda - \lambda_2) \dots (\lambda - \lambda_n)$

Wybierając $\lambda=0$ dostajemy tezę.

- $\text{Tr } \mathbf{A} = \lambda_1 + \lambda_2 + \dots + \lambda_n$

D: Można udowodnić indukcyjnie następującą tożsamość:

$$\det(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}) = (-1)^n \left[\lambda^n - (\text{Tr } \mathbf{A}) \lambda^{n-1} + \mathcal{O}(\lambda^{n-2}) \right]$$

Natomiast rozwinięcie wyznacznika daje:

$$\begin{aligned} \det(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}) &= (-1)^n (\lambda - \lambda_1)(\lambda - \lambda_2) \dots (\lambda - \lambda_n) = \\ &= (-1)^n \left(\lambda^n - (\lambda_1 + \lambda_2 + \dots + \lambda_n) \lambda^{n-1} + \mathcal{O}(\lambda^{n-2}) \right) \end{aligned}$$

Porównując współczynniki przy λ^{n-1} otrzymujemy tezę.

- wartości własne macierzy \mathbf{A} i \mathbf{A}^T są takie same:

D: $0 = \det(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}) = \det\left(\left(\mathbf{A}^T\right)^T - \lambda \mathbf{I}^T\right) = \det\left(\mathbf{A}^T - \lambda \mathbf{I}\right)^T = \det(\mathbf{A}^T - \lambda \mathbf{I})$

- wartościami własnymi macierzy \mathbf{A}^\dagger , są sprzężone wartości własne macierzy \mathbf{A}

D: $0 = \det(\mathbf{A}^\dagger - \lambda \mathbf{I}) = \det\left(\mathbf{A} - \lambda^* \mathbf{I}\right)^{*T} = \left[\det(\mathbf{A} - \lambda^* \mathbf{I})\right]^* \Rightarrow \det(\mathbf{A} - \lambda^* \mathbf{I}) = 0$

Własności wartości własnych

- jeśli $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ są wartościami własnymi macierzy A , to wartościami własnymi A^m są $\lambda_1^m, \lambda_2^m, \dots, \lambda_n^m$

$$D: A^m \vec{x} = A^{m-1} A \vec{x} = A^{m-1} \lambda \vec{x} = \lambda A^{m-2} A \vec{x} = \dots = \lambda^m \vec{x}$$

- jeśli $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ są wartościami własnymi macierzy A , to wartościami własnymi A^{-1} są $\lambda_1^{-1}, \lambda_2^{-1}, \dots, \lambda_n^{-1}$

$$D: \det(A - \lambda I) = 0 \quad \Rightarrow \quad \det(A(I - \lambda A^{-1})) = 0$$

$$\Rightarrow \det A \det(-\lambda(A^{-1} - \lambda^{-1}I)) = 0 \quad \Rightarrow \quad (-\lambda)^n \det A \det(A^{-1} - \lambda^{-1}I) = 0$$

Ponieważ A jest nieosobliwa więc $\det A \neq 0$ i A nie ma zerowych wartości własnych, a więc musi zachodzić

$$\det(A^{-1} - \lambda^{-1}I) = 0$$

- wartościami własnymi macierzy trójkątnej są elementy diagonalne:

$$D: \det(A - \lambda I) = \begin{vmatrix} a_{11} - \lambda & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} - \lambda & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & a_{nn} - \lambda \end{vmatrix} = (a_{11} - \lambda)(a_{22} - \lambda) \dots (a_{nn} - \lambda) = 0$$

A więc $\lambda = a_{11}, \lambda = a_{22}, \dots, \lambda = a_{nn}$

Własności wektorów własnych

- macierze podobne A i $S^{-1}AS$ mają te same wartości własne

$$\begin{aligned} D: \det(S^{-1}AS - \lambda I) &= \det(S^{-1}(A - \lambda I)S) = \det S^{-1} \det(A - \lambda I) \det S = \\ &= \det(S^{-1}S) \det(A - \lambda I) = \det I \det(A - \lambda I) = \det(A - \lambda I) \end{aligned}$$

- wektory własne macierzy podobnych A i $S^{-1}AS$ są związane relacją

$$D: S^{-1}AS\vec{x} = \lambda\vec{x} \Rightarrow AS\vec{x} = \lambda S\vec{x} \Rightarrow A\vec{y} = \lambda\vec{y} \quad \text{gdzie} \quad \vec{y} = S\vec{x}$$

- jeśli \vec{x} jest wektorem własnym macierzy A odpowiadającym wartości własnej λ i A jest odwracalna, to \vec{x} jest również wektorem własnym macierzy A^{-1} do wartości własnej $1/\lambda$:

$$D: A\vec{x} = \lambda\vec{x} \Rightarrow A^{-1}(A\vec{x}) = A^{-1}(\lambda\vec{x}) \Rightarrow \vec{x} = \lambda A^{-1}\vec{x} \Rightarrow A^{-1}\vec{x} = \frac{1}{\lambda}\vec{x}$$

- jeśli \vec{x} jest wektorem własnym macierzy A odpowiadającym wartości własnej λ , to jest również wektorem własnym macierzy $A - cI$ odpowiadającym wartości własnej $\lambda - c$ gdzie c jest dowolną stałą.

$$D: \begin{aligned} A\vec{x} &= \lambda\vec{x} \\ cI\vec{x} &= c\vec{x} \end{aligned} \Rightarrow (A - cI)\vec{x} = (\lambda - c)\vec{x}$$

Własności wektorów własnych

- wektory własne odpowiadające różnym wartościom własnym są liniowo niezależne

D: Niech $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ będą różnymi wartościami własnymi macierzy A , a $\vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots, \vec{x}_n$ odpowiadającymi im wektorami własnymi, tzn. $A\vec{x}_i = \lambda_i \vec{x}_i$

Chcemy pokazać, że jedynym rozwiązaniem równania $c_1 \vec{x}_1 + c_2 \vec{x}_2 + \dots + c_n \vec{x}_n = \mathbf{0}$ jest rozwiązanie zerowe $c_1 = c_2 = \dots = c_n = 0$

Mnożąc powyższe równanie przez kolejne potęgi macierzy A : $A^0, A^1, A^2, \dots, A^{n-1}$

i korzystając z równania własnego otrzymujemy:

$$\begin{cases} c_1 \vec{x}_1 + c_2 \vec{x}_2 + \dots + c_n \vec{x}_n = \mathbf{0} \\ c_1 \lambda_1 \vec{x}_1 + c_2 \lambda_2 \vec{x}_2 + \dots + c_n \lambda_n \vec{x}_n = \mathbf{0} \\ \vdots \\ c_1 \lambda_1^{n-1} \vec{x}_1 + c_2 \lambda_2^{n-1} \vec{x}_2 + \dots + c_n \lambda_n^{n-1} \vec{x}_n = \mathbf{0} \end{cases} \Rightarrow \underbrace{\begin{pmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ \lambda_1 & \lambda_2 & \dots & \lambda_n \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \lambda_1^{n-1} & \lambda_2^{n-1} & \dots & \lambda_n^{n-1} \end{pmatrix}}_Q \begin{pmatrix} c_1 \vec{x}_1 \\ c_2 \vec{x}_2 \\ \vdots \\ c_n \vec{x}_n \end{pmatrix} = \mathbf{0}$$

Wyznacznik Vandermonde:

$\det Q = (\lambda_2 - \lambda_1)(\lambda_3 - \lambda_2)(\lambda_3 - \lambda_1) \dots (\lambda_n - \lambda_1) \neq 0$ ponieważ λ_i są różnymi w.w.

A więc musi zachodzić: $(c_1 \vec{x}_1 \ c_2 \vec{x}_2 \ \dots \ c_n \vec{x}_n)^T = \mathbf{0}$

Ale ponieważ \vec{x}_i są wektorami własnymi (różne od zera), więc: $c_1 = c_2 = \dots = c_n = 0$